

Posudek recenzenta na diplomovou práci

Lucie Broncové

Carnuntum : římské města na Dunaji (1.-4. stol. př. Kr.)

Práce se zabývá historií odkrytí Carnunta, jeho dějinami, antickými prameny o něm, dále osadou při vojenském táboře (Canabae legionis), včetně svatyní a tzv. vojenského amfiteatru, civilním městem a obytnou architekturou, nekropolemi, řemeslnou výrobou ve městě a doklady o jejích různých odvětvích. Poslední kapitoly srovnávají archeologický obraz Carnunta s Aquinkem, Vindobonou a Colonií Ulpia Traiana v Dacii. Závěr pak shrnuje obecné poznatky, které autorka z rozsáhlého studia literatury zjistila. Je nutno pochválit pečlivost, dále obrazovou část i okolnost, že autorka sama navštívila nejen Carnuntum samé, ale také další podobné římsko-provinciální památky, o kterých píše.

Práce ukazuje velkou píli při studiu literatury a prokazuje schopnost se ve složité oblasti orientovat; dokládá, že se autorka zhostila daného tématu s velkou píli a zevrubností studia, ale i schopností napsat nakonec užitečný syntetický informativní přehled.

Při redakci by bylo vhodné při redakci odstranit některá opakování v různých kapitolách (tak kap. 2 dějiny a kapitola 3: prameny); ale v dnešních počítačových hrátkách se to stane často i jiným zkušenějším. Překlepů je velmi málo, styl je v podstatě dobrý, ale vyskytnou se některé kalky typu jako: „co se týče...“, a také „došlo k upevnění římských pozic a tudíž k rozdělení Pannonie“ (str. 10).

Namísto „Jak jsem už uvedla..“ by bylo vhodné doplnit odkazem na příslušnou stránku .

Vytknout lze jen některé drobnosti,

např. na str. 24: římská colonia musela mít kapitolium, ale municipia a podobná města nižšího rangu ne.;

na str. 31 – byli opravdu v Karnuntu jen dva quatuorviri ?

33. Ianus quadrifrons na Foru Boariu je sotva o mnoho větší než byl celý Heidentor (jak autorka správně připomíná, je z něj dnes i po rekonstrukci necelá čtvrtina).

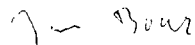
Aquincum by se asi v genitivu mělo psát česky Aquinka, ne Aquinca

Nebylo by od věci podívat se při úvahách o dějinách bádání poněkud více do starých svazků Carnuntum-Jahrbuch, máme je v ústavní knihovně, a také pro další úvahy do Sakařových skript, která jsou o mnoho podrobnější než jeho článek ve Sborníku Národního muzea; ta jsou také lehce dostupná. Jinak je ovšem bibliografie pečlivá a rozsáhlá, svědčí o dobré schopnosti autorky číst lehce německou literaturu (což je mezi studenty dnes vzácné) a

daným způsobem jistě nešlo zabíhat více do podrobností, než to autorka učinila. Jen bych rád upozornil na článek o raných římských dřevěných termách v Carnuntu a jejich období na Mušově v Limes-Kongresu v Ammanu, který je také ve fakultní knihovně, i na další práce psané v angličtině a srovnávající města při limitu v obecnější rovině. Z německé literatury bych přihlédl také k řadě *Ausstieg und Niedergang...*, kde jsou užitečné syntetické přehledy. Práce jistě umožnila autorce velmi dobře se orientovat ve velmi obsáhlé literatuře a problematice římských měst zřízených při vojenských táborech a vše přečtené si sama dobře srovnat. Pro další práci, pokud chce autorka badatelsky pokračovat v oboru, by bylo ovšem vhodné vybrat si a připravit téma, při kterém by kriticky probrala jednu část materiálové archeologické evidence a mohla dojít k podrobnějším vlastním závěrům z archeologického rozboru.

Práce je bezpochyby dobrým podkladem pro obhajobu a spolu s příslušnou úspěšnou magisterskou zkouškou také k získání titulu MA (magistr).

V Praze dne 15. května 2010

Prof. Dr. Jan Bouzek